

POSTANOWIENIE

Dnia 29 sierpnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Dołhy

w sprawie **G.T.**

skazanego z art.191 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego

z dnia 16 stycznia 2012 r.,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego

z dnia 7 czerwca 2011 r.,

p o s t a n o w i ł :

na podstawie art. 531 § 1 kpk

1. pozostawić bez rozpoznania kasację wniesioną przez obrońcę skazanego od wskazanego wyżej prawomocnego wyroku;

2. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciążyć skazanego

UZASADNIENIE

Prawomocnym wyrokiem G. T. został skazany za przestępstwo z art. 191 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat oraz grzywnę w wysokości 80 stawek dziennych po 20 zł każda.

W kasacji obrońca skazanego podniósł zarzut rażącego naruszenia prawa materialnego, tj. art. 191 § 2 k.k. i w konkluzji wniósł o uniewinnienie oskarżonego, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Zarządzeniem Przewodniczącego Wydziału z dnia 18 maja 2012 r. kasacja została przyjęta i przekazana do rozpoznania Sądowi Najwyższemu.

W związku z powyższym należy zauważyć, że zgodnie z przepisem art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Ograniczenie to nie dotyczy tylko sytuacji, gdy kasację wniesiono z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. lub gdy jej autorem jest podmiot wymieniony w art. 521 k.p.k. (art. 523 § 4 k.p.k.).

Skoro G. T. nie został skazany na bezwzględną karę pozbawienia wolności, to kasacja obrońcy, jak wskazano wyżej, mogła być wniesiona tylko z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. Skarga kasacyjna jednak zarzutu takiego nie podnosi, w związku z czym uznać ją należy za niedopuszczalną z mocy prawa. Przewodniczący Wydziału Sądu Okręgowego powinien był, na podstawie art. 530 § 2 k.p.k., odmówić przyjęcia kasacji.

W świetle powyższego, dostrzegając, że kasacja nie odpowiada przepisom wymienionym w art. 530 § 2 k.p.k., Sąd Najwyższy zobligowany był do pozostawienia jej bez rozpoznania (art. 531 § 1 k.p.k.).